

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA UOKIK W GDAŃSKU**

RGD.61-50/08/IW

Gdańsk, 09 października 2008r.

DECYZJA NR RGD. 49/2008

I. Na podstawie art. 27 ust. 1 i 2 w związku z art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, ze zm.), stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. z 2007 r., Nr 134, poz. 939), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów wszczętego z urzędu przeciwko przedsiębiorcy: Wielka Przygoda Sp. z o.o. z siedzibą w Gdańsku

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

uznaje się działania tego przedsiębiorcy polegające na stosowaniu:

1. w Regulaminie Przedszkola „Wielka Przygoda” postanowień pkt 15 o treści: *„Nie opłacenie przedszkola przez 2 miesiące powoduje skreślenie dziecka z listy wychowanków.”*
2. we wzorcu *Umowy nr 2007 – 2008* postanowień § 10 ust. 2 o treści: *„Dwukrotny brak dokonania płatności przez Rodzica w terminie wskazanym w § 6 punkt 1, uprawnia Przedszkole do rozwiązania Umowy z winy Rodzica. Jeżeli rozwiązanie Umowy nastąpi w tym trybie, Rodzic będzie zobowiązany do zapłaty zaległego czynnego w pełnej wysokości za miesiąc, w którym nastąpiło rozwiązanie Umowy.”*

wpisanych do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.) **za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i stwierdza się jej zaniechanie** z dniem 1 września 2008 r.

UZASADNIENIE

W I kwartale 2008 r. przeprowadzono postępowanie wyjaśniające mające na celu kontrolę wzorców umów stosowanych w obrocie konsumenckim przez przedszkola niepubliczne, działające na terenie województwa pomorskiego i zachodniopomorskiego, pod kątem zgodności postanowień zawartych w tych wzorcach z przepisami Kodeksu cywilnego

80-824 GDAŃSK, UL. PODWALE PRZEDMIEJSKIE 30

TEL./FAX (058) 346-29-32, 346-29-33, 301-51-75

E-MAIL: GDANSK@UOKIK.GOV.PL

go,

z uwzględnieniem klauzul wpisanych do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone.

W ramach postępowania wyjaśniającego dokonano m.in. analizy wzorca umowy o nazwie: *Umowa Nr ...2007 – 2008* oraz Regulaminu Przedszkola Wielka Przygoda stosowanego przez przedsiębiorcę Wielka Przygoda Sp. z o.o., zwanego dalej „Przedsiębiorcą” lub „Spółką”. Kontrola ww. wzorca umowy i Regulaminu wykazała, że zawarto w nich postanowienia, które mogą naruszać zbiorowe interesy konsumentów, w związku ze stosowaniem postanowień umownych uznanych przez Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej „SOKiK”, za niedozwolone i wpisanych do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego, zwanego dalej „Rejestrem”.

Mając na uwadze zgromadzony materiał dowodowy, postanowieniem nr 207 z dnia 24 kwietnia 2008 r., zmienionym następnie postanowieniem nr 377 z dnia 23 lipca 2008 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej „Prezesem Urzędu” lub „Prezesem UOKiK”, wszczął z urzędu postępowanie w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, w związku z podejrzeniem stosowania przez przedsiębiorcę Wielka Przygoda Sp. z o.o. z siedzibą w Gdańsku praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, określonych w art. 24 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, polegających na stosowaniu

1. w Regulaminie Przedszkola „Wielka Przygoda” postanowień pkt 15 o treści: *„Nie opłacenie przedszkola przez 2 miesiące powoduje skreślenie dziecka z listy wychowanków.”*
2. we wzorcu *Umowy nr 2007 – 2008* postanowień § 10 ust. 2 o treści: *„Dwukrotny brak dokonania płatności przez Rodzica w terminie wskazanym w § 6 punkt 1, uprawnia Przedszkole do rozwiązania Umowy z winy Rodzica. Jeżeli rozwiązanie Umowy nastąpi w tym trybie, Rodzic będzie zobowiązany do zapłaty zaległego czesnego w pełnej wysokości za miesiąc, w którym nastąpiło rozwiązanie Umowy.”*

Z zebranego materiału dowodowego wynika, że umowy zawierane na podstawie wzorca *Umowy nr 2007 – 2008* obowiązywały w okresie od 3 września 2007 r. do 31 sierpnia 2008 r. Przedsiębiorca w piśmie z dnia 16 maja 2008 r. przekazał propozycje zmiany treści kwestionowanych postanowień wzorca umowy i Regulaminu, informując jednocześnie, że nowy Regulamin i nowy wzorzec umowy zostały wprowadzone z dniem 15 maja 2008 r. W piśmie z dnia 12 września 2008 r. Spółka wyjaśniła, że o zmianach w Regulaminie i wzorcu umowy rodzice dzieci uczęszczających do Przedszkola Wielka Przygoda zostali poinformowani w maju 2008 r., natomiast nowe umowy- zawarte na okres od 1 września 2008 r. do 31 sierpnia 2009 r. - Rodzice otrzymali i podpisali 1 września 2008 r. Przedsiębiorca przedłożył nowo opracowany wzorzec *Umowy Nr2008- 2009* i zmieniony Regulamin.

Prezes Urzędu ustalił, co następuje:

System oświaty w Polsce obejmuje – zgodnie z art. 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jednolity: Dz.U. z 2004 r., Nr 256, poz. 2572 ze zm) – przedszkola, które mogą być zarówno placówkami publicznymi, jak i niepublicznymi (art. 5

ust. 1 ww. ustawy). Z kolei, jak głosi preambuła do wymienionej ustawy o systemie oświaty, „oświata w Rzeczypospolitej Polskiej stanowi wspólne dobro całego społeczeństwa”. Świadczenie przez przedszkola edukacji w ramach systemu oświaty jest zatem usługą o charakterze użyteczności publicznej, co potwierdza również wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 5 lutego 2003 r., sygn. akt XVII Ama 36/02, w uzasadnieniu którego Sąd stwierdza m. in., iż przedmiotem działania szkoły niepublicznej są usługi o charakterze użyteczności publicznej, tj. edukacja. Status przedsiębiorcy w rozumieniu ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów potwierdza również w odniesieniu do osób prawnych organizujących lub świadczących usługi o charakterze użyteczności publicznej wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2004 r., sygn. akt III SK 22/04.

Zgodnie z przepisem art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów ilekroć w ustawie jest mowa o przedsiębiorcy rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r., Nr 155, poz. 1095), a także osobę fizyczną, osobę prawną, a także jednostkę organizacyjną nie mającą osobowości prawnej, której ustawa przyznaje zdolność prawną, organizującą lub świadczącą usługi o charakterze użyteczności publicznej, które nie są działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Wielka Przygoda Sp. z o.o. wpisana do KRS pod numerem 0000285540 świadczy usługi polegające m.in. na prowadzeniu Przedszkola Wielka Przygoda w Gdańsku i jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 1 lit. a) ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W ramach prowadzonej działalności Przedsiębiorca zawiera z konsumentami umowy określające zasady świadczenia usług opieki przedszkolnej.

Wszczynając postępowania Prezes Urzędu zakwestionował postanowienia stosowanego przez Spółkę Regulaminu Przedszkola „Wielka Przygoda” o treści: *„Nie opłacenie przedszkola przez 2 miesiące powoduje skreślenie dziecka z listy wychowanków”* oraz wzorca Umowy nr 2007 – 2008 o treści: *„Dwukrotny brak dokonania płatności przez Rodzica w terminie wskazanym w § 6 punkt 1, uprawnia Przedszkole do rozwiązania Umowy z winy Rodzica. Jeżeli rozwiązanie Umowy nastąpi w tym trybie, Rodzic będzie zobowiązany do zapłaty zaległego czesnego w pełnej wysokości za miesiąc, w którym nastąpiło rozwiązanie Umowy”* z uwagi na ich tożsamość z klauzulami wpisanymi do Rejestru.

Przedsiębiorca w toku postępowania przekazał propozycje zmiany treści kwestionowanych postanowień § 10 ust. 2 wzorca umowy i pkt 15 Regulaminu na następującą: *„W przypadku zwłoki z zapłatą miesięcznej opłaty stałej za dwa pełne okresy płatności, Przedszkole wyznaczy dodatkowy termin do uregulowania zaległości z zagrożeniem, iż w razie bezskutecznego upływu wyznaczonego terminu, będzie uprawnione do rozwiązania umowy bez zachowania terminu wypowiedzenia.”* Tak więc w nowo opracowanym wzorcu umowy i zmienionym Regulaminie Przedszkola znalazły się zapisy, które przewidują

w przypadku niewywiązywania się przez konsumenta z obowiązku terminowego uiszczania opłat za świadczone usługi opieki przedszkolnej - możliwość rozwiązania przez Przedsiębiorcę umowy bez terminu wypowiedzenia, po uprzednim wyznaczeniu rodzicom/opiekunom dodatkowego terminu na dokonanie płatności i jego bezskutecznego upływu. Z nowo opracowanego wzorca umowy usunięto postanowienie, które pozwalało przedsiębiorcy – w przypadku rozwiązania umowy z winy rodziców/opiekunów definiowa-

nej jako dwukrotny brak płatności za przedszkole w terminie do 10 każdego miesiąca – żądać wniesienia przez rodziców/opiekunów opłaty w pełnej wysokości za cały miesiąc, w którym nastąpiło rozwiązanie umowy, bez względu na to, czy do rozwiązania umowy doszło z końcem miesiąca, czy też w trakcie jego trwania.

Jednocześnie Spółka poinformowała, że nowy Regulamin i nowe wzorce umowy zostały wprowadzone z dniem 15 maja 2008 r., rodzice dzieci uczęszczających do Przedszkola Wielka Przygoda o przedmiotowych zmianach zostali poinformowani w maju 2008 r., natomiast nowe umowy Rodzice otrzymali i podpisali 1 września 2008 r. Umowy zawarte z rodzicami/ opiekunami na podstawie wzorca *Umowy nr 2007 – 2008* obowiązywały od 3 września 2007 r. do 31 sierpnia 2008 r., a więc po zakończeniu roku szkolnego 2007/2008 wygasły. Na nowy rok szkolny 2008/2009 rodzice otrzymali do podpisu umowy przygotowane na podstawie nowo opracowanego wzorca umowy.

Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 24 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy. Stwierdzenie istnienia przedmiotowej praktyki wymaga spełnienia dwóch przesłanek: bezprawności działania i naruszenia zbiorowego interesu konsumentów. Powołany wyżej przepis ustawy zawiera w pkt 1-3 przykładowe wyliczenie praktyk zakazanych przez ustawodawcę. Katalog ten nawiązuje do stosowania klauzul wpisanych do rejestru niedozwolonych postanowień umownych, o którym mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego, nieuczciwych praktyk rynkowych lub czynów nieuczciwej konkurencji oraz szeroko ujmowanego prawa konsumenta do informacji.

„Zbiorowe interesy konsumentów” to prawa nieograniczonej liczby konsumentów, nie stanowią przy tym sumy indywidualnych interesów dającej się określić, nawet licznej grupy konsumentów.

Zgodnie z art. 24 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów uważa się stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone.

Art. 479⁴³ Kodeksu postępowania cywilnego rozszerza prawomocność wyroku wydanego w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone na osoby trzecie. Wpis do rejestru niedozwolonych postanowień umownych oznacza zatem, że od tego momentu stosowanie takiej klauzuli jest zakazane we wszystkich wzorcach umownych.

W uchwale 7 sędziów z dnia 13 lipca 2006r. sygn. akt III SZP 3/2006, Sąd Najwyższy uznał, że praktyką naruszającą zbiorowe interesy konsumentów w rozumieniu art. 23a¹ „...*jest stosowanie identycznej klauzuli jak wpisana do rejestru niedozwolonych postanowień umownych przez innego przedsiębiorcę, który nie był stroną lub uczestnikiem*

¹ W obowiązującej obecnie ustawie z dnia 16.02.2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów, praktyka naruszająca zbiorowe interesy konsumentów uregulowana została w art. 24.

postępowania zakończonego wpisaniem danej klauzuli do rejestru (...)”. Odwołując się do argumentów o charakterze celowościowym oraz kierując się potrzebą zapewnienia skuteczności tego przepisu, Sąd Najwyższy podkreślił, że „...praktyka naruszająca zbiorowe interesy konsumentów obejmuje również przypadki wprowadzenia jedynie zmian kosmetycznych polegających na przestawieniu szyku wyrazów lub zastąpieniu jednych wyrazów innymi, jeżeli tylko wykładnia postanowienia pozwoli stwierdzić, że jego treść mieści się w hipotezie zakazanej klauzuli. Stosowanie klauzuli o zbliżonej treści do klauzuli wpisanej do rejestru, która wywołuje takie same skutki godzi przecież tak samo w interesy konsumentów, jak stosowanie klauzuli identycznej co wpisana do rejestru.”

Nie jest więc konieczna dokładna, literalna zbieżność klauzuli wpisanej do rejestru i klauzuli z nią porównywanej. Niedozwolone będą również takie postanowienia umów, które mieszczą się w hipotezie klauzuli wpisanej do rejestru, której treść zostanie ustalona w oparciu o dokonaną jej wykładnię.

Po pierwsze: Wyniki porównania treści zakwestionowanego postanowienia wzorca umowy i Regulaminu z treścią klauzuli wpisanej na podstawie wyroku SOKiK z dnia 27 lutego 2006r. sygn. akt XVII Amc 105/04 do Rejestru niedozwolonych postanowień umownych pod pozycją 726 o treści: „*Nieusprawiedliwione zaleganie z uiszczeniem czesnego lub innych opłat spowoduje skreślenie z listy studentów.*” wskazują na identyczność skutków wywoływanych przez te uregulowania, których nie niweluje odrębność sformułowań.

W uzasadnieniu przywołanego wyroku SOKiK stwierdził, że zapis o treści „*Nieusprawiedliwione zaleganie z uiszczeniem czesnego lub innych opłat spowoduje skreślenie z listy studentów*” narusza dobre obyczaje i interesy konsumentów tj. art. 385¹ kc.

Art. 385¹ § 1 kodeksu cywilnego stanowi, że postanowienia umowy zawieranej z konsumentem nie uzgodnione indywidualnie nie wiążą go jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy (niedozwolone postanowienia umowne). Konsument jako słabsza strona stosunku prawnego stając wobec przedsiębiorcy – profesjonalisty podlega szczególnej ochronie. W szczególności naruszają w sposób rażący interesy konsumentów działania przedsiębiorcy sprzeczne z przepisami prawa. Art. 491 § 1 kc stanowi, że gdy jedna ze stron dopuszcza się zwłoki w wykonaniu zobowiązania z umowy wzajemnej, druga strona może wyznaczyć jej odpowiedni dodatkowy termin do wykonania zobowiązania z zaznaczeniem, że w razie bezskutecznego upływu wyznaczonego terminu będzie uprawniona do odstąpienia od umowy. Chociaż powyższy przepis posiada charakter dyspozytywny, tzn. zależny od woli stron to jego treść jest powszechnie stosowana w obrocie gospodarczym i stanowi jeden z jego dobrych obyczajów. Powyższe potwierdza również choćby wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 5 stycznia 2000 r. (sygn. akt IAca 817/99), w którym sąd orzekł, iż „*sama zwłoka w spełnieniu świadczenia nie daje podstaw do odstąpienia od umowy w świetle art. 491 § 1 kc, który warunkuje jego skuteczność od wyznaczenia drugiej stronie odpowiedniego, dodatkowego terminu*”.

Dobre obyczaje we wzajemnych relacjach Przedsiębiorcy i konsumentów wymagają, aby w omówionym przypadku zastosowanie znalazł przepis art. 491 §1 Kodeksu cywilnego, zgodnie z którym, dopiero po upływie dodatkowego, wyznaczonego konsumentowi terminu do wykonania świadczenia pieniężnego, Przedsiębiorca winien mieć zapewnione prawo do odstąpienia od umowy bez zachowania terminu wypowiedzenia.

Zakwestionowane postanowienia wzorca umowy i Regulaminu, pomimo różnic w treści, są tożsame z cytowaną wyżej klauzulą niedozwoloną wpisaną do Rejestru pod pozycją 726. Postanowienia § 10 ust. 2 wzorca umowy o treści: *„Dwukrotny brak dokonania płatności przez Rodzica w terminie wskazanym w § 6 punkt 1, uprawnia Przedszkole do rozwiązania Umowy z winy Rodzica. Jeżeli rozwiązanie Umowy nastąpi w tym trybie, Rodzic będzie zobowiązany do zapłaty zaległego czesnego w pełnej wysokości za miesiąc, w którym nastąpiło rozwiązanie Umowy.”* i pkt 15 Regulaminu Przedszkola „Wielka Przygoda” o treści: *„Nie opłacenie przedszkola przez 2 miesiące powoduje skreślenie dziecka z listy wychowanków”* regulują kwestie związane z rozwiązaniem przez Przedsiębiorcę umowy w przypadku niewykonania bądź nienależytego wykonywania świadczenia przez konsumenta. Wywołują one tożsame skutki prawne co ww. postanowienie 726 Rejestru, wiążąc prawo Przedsiębiorcy do rozwiązania umowy z niewykonaniem zobowiązania przez konsumenta, bez uprzedniego wyznaczenia konsumentowi dodatkowego terminu do jego wykonania.

Analiza porównawcza przywołanych postanowień wzorca umowy oraz regulaminu oraz cytowanego wyżej postanowienia wpisanego do rejestru niedozwolonych postanowień umownych wskazuje, że kwestionowane postanowienia wyczerpują przesłanki postanowień uznanych za niedozwolone. Zakwestionowane zapisy umowy i Regulaminu nie mają wprawdzie identycznego brzmienia, jednakże w ocenie Prezesa Urzędu, wykładnia ich treści prowadzi do wniosku, że mieszczą się one w hipotezie przytoczonej klauzuli niedozwolonej.

Skutkuje to uznaniem, że udowodniona została bezprawność działania Przedsiębiorcy, polegająca na stosowaniu w obrocie konsumenckim postanowień wzorca umowy i Regulaminu, które zostały wpisane do rejestru niedozwolonych postanowień umownych.

Po wtóre: zakwestionowane postanowienie § 10 ust. 2 wzorca umowy w części o brzmieniu: *„Jeżeli rozwiązanie Umowy nastąpi w tym trybie, Rodzic będzie zobowiązany do zapłaty zaległego czesnego w pełnej wysokości za miesiąc, w którym nastąpiło rozwiązanie Umowy”* pomimo różnic w treści, jest tożsame z przywołaną wyżej klauzulą niedozwoloną wpisaną do Rejestru pod pozycją 1260, o treści: *„Student skreślony w trakcie semestru z listy studentów ma obowiązek wnieść należne czesne oraz pozostałe opłaty za ten semestr w pełnej wysokości”*.

Sąd Apelacyjny w uzasadnieniu wyroku z dnia 5 czerwca 2007 r. sygn. akt. VI ACa 1223/06, uznał sporne postanowienia (wyżej cytowane i pozostałe będące przedmiotem rozpoznania) za sformułowane w sposób wadliwy choćby z tego względu, że: *„...a/ nie uwzględniają kosztów, które uczelnia zaoszczędza w wypadkach objętych hipotezami spornych klauzul, a przy tym pozwana nie wykazała, by w każdym wypadku rezygnacji ze studiów lub skreślenia z listy studentów ponosiła wszelkie koszty, jakie są ponoszone, o ile rezygnacja albo skreślenie nie nastąpi, b/nie uzależniają obowiązku zapłaty czesnego i opłat od indywidualnie określonych przyczyn skreślenia z listy lub rezygnacji ze studiów, c/ nie uwzględniają okoliczności, czy student rezygnuje lub zostaje skreślony z listy studentów na początku, w trakcie lub pod koniec semestru.”*

Postanowienie § 10 ust. 2 wzorca umowy w przytoczonym brzmieniu pozwala przedsiębiorcy – w przypadku rozwiązania umowy z winy rodziców/opiekunów definiowanej jako dwukrotny brak płatności za przedszkole w terminie do 10 każdego miesiąca – żądać wniesienia przez rodziców/opiekunów opłaty w pełnej wysokości za cały miesiąc, w którym nastąpiło rozwiązanie umowy, bez względu na to, czy do rozwiązania umowy doszło z końcem miesiąca, czy też w trakcie jego trwania. Postanowienie to nie uwzględnia, że w przy-

padku rozwiązania umowy w trakcie miesiąca, Przedsiębiorca zaoszczędza część kosztów związanych ze sprawowaną nad dzieckiem opieką (np. kosztów wyżywienia). Tak więc cytowane postanowienie zobowiązuje konsumenta do realizacji jego świadczenia, pomimo, że przedsiębiorca na skutek rozwiązania umowy (co prawda z winy konsumenta, ale w trakcie trwania miesiąca) zwolniony jest z obowiązku wykonania swojego świadczenia. Wywołuje ono tożsame skutki prawne co ww. postanowienie 1260 Rejestru, tak więc, za wykazane i udowodnione uznać należy, iż kwestionowane postanowienie wzorca umowy stosowanego przez Przedsiębiorcę, mieści się w hipotezie przywołanej klauzul.

Do stwierdzenia stosowania przedmiotowych praktyk niezbędne jest ponadto wykazanie, iż bezprawne działanie przedsiębiorcy godzące w interes konsumentów dotyczyło tzw. zbiorowego interesu konsumentów. W niniejszej sprawie mamy do czynienia z naruszeniem interesów nieograniczonej liczby konsumentów, których nie da się zidentyfikować potencjalnych klientów Przedsiębiorcy. Niezgodnym z prawem działaniem Przedsiębiorcy mogła bowiem zostać dotknięta nieograniczona liczba osób, tzn. wszystkie osoby do których adresowana jest oferta przedsiębiorcy.

Przedsiębiorca w toku postępowania przekazał nowo opracowany wzorec umowy kwestionowanego zmieniony Regulamin nie zawierające kwestionowanych zapisów i uwzględniające, w ocenie Prezesa Urzędu, obowiązujące przepisy prawa. Nowy Regulamin i nowe wzorce umowy zostały wprowadzone z dniem 15 maja 2008 r. O dokonanych przez Przedsiębiorcę zmianach treści ww. dokumentów rodzice/opiekunowie zostali poinformowani w maju 2008 r. Umowy zawarte na podstawie wzorca *Umowy nr 2007 – 2008 wygasły z końcem roku szkolnego 2007/2008*, natomiast nowe umowy Rodzice podpisali w dniu 1 września 2008 r.

Zgodnie z art. 27 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, nie wydaje się decyzji, o której mowa w art. 26, jeżeli przedsiębiorca zaprzestał stosowania praktyki, o której mowa w art. 24. Przypadku określonym w ust. 1 Prezes Urzędu wydaje decyzję o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i stwierdzającą zaniechanie jej stosowania.

Zdaniem Prezesa Urzędu, w niniejszej sprawie spełnione zostały przesłanki do wydania decyzji na podstawie art. 27 ust. 1 i 2 ustawy. Okoliczności sprawy dowodzą stosowanie przez Przedsiębiorcę praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, polegającej na posługiwaniu się w obrocie konsumenckim wzorcem umownym i regulaminem zawierającymi klauzule wpisane do rejestru niedozwolonych postanowień umownych. Jednocześnie z dokonanych ustaleń wynika, że Przedsiębiorca zaprzestał ich stosowania z dniem 1 września 2008 r.

Wobec powyższego orzeczono, jak w sentencji.

Prezes Urzędu odstąpił od nałożenia kary na Przedsiębiorcę. Zgodnie z art. 106 ust. 1 pkt 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu może nałożyć, w drodze decyzji, na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorca ten, choćby nieumyślnie, dopuścił się stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów w rozumieniu art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Odstępując od nałożenia kary, Prezes Urzędu wziął pod uwagę przede wszystkim fakt, iż: Przedsiębiorca przez zakończeniem postępowania zaniechał stosowania praktyki,

współdziałał z Prezesem UOKiK, naruszenia obowiązujących przepisów nie zakwalifikowano jako naruszenia poważnego, a jego skutki miały ograniczony zakres.

POUCZENIE:

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie- Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwóch tygodni od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów- Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Gdańsku.

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i konsumentów
Zastępca Dyrektora Delegatury w Gdańsku

Wojciech Wojtkowiak

Otrzymuje:

Wielka Przygoda Sp. z o.o.
Przedszkole „Wielka Przygoda”
ul. Ujeścisko 10
80- 130 Gdańsk